

De verwarring in 2 Thessalonicenzen 2:1-3

Door Tim Osterholm. Hoofdstuk 4 uit:

http://water.cephas-news.com/bible_the_pre_tribulation_rapture_self_evident.html

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, ingekort en voetnoten door M.V.

Over deze kwestie zijn al een aantal artikelen verschenen op mijn site:

- o <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/opname-apostasia.pdf> (prof. Malan)
- o <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/apostasia.pdf> (Bob Jones)
- o http://www.verhoevenmarc.be/PDF/2Thess2_3-8.pdf (ICR)
- o <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/apostasia-teksten.pdf> (MV)

Verduidelijking van de verwarring van 2 Thessalonicenzen 2:1-3 (passages gebruikt door post-tribulationisten¹)

“En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, ² dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. ³ Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst [*proton*] de **afval** [*apostasia*] gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is” (2 Thessalonicenzen 2:1-3).

Post-tribulationisten¹ beweren dat Paulus deze verzen schreef om aan te tonen dat de komst van de Heer en onze toevergadering tot Hem niet eerder zou gebeuren dan nadat de “mens van de wetteloosheid” zou worden geopenbaard. Dit diskwalificeert dan vers 3 om een opname vóór de verdrukking te betekenen.

Heeft Paulus dat echt gezegd? Zeker niet. Vergeet niet dat er al veel gelovigen uit het verleden in de hemel waren, omdat we weten dat afwezig zijn in het lichaam gelijk is aan aanwezig zijn bij de Heer. Wij moeten goed kijken naar de passages die onmiddellijk volgen, opdat we de bedoelde betekenis niet uit zijn context halen, en dat is precies wat post-tribulationisten hebben gedaan.

Kijk bijvoorbeeld eens naar het woord “afval” in vers 3 hierboven, “... tenzij eerst de afval gekomen is”. Het woord “afval” [KJV: “falling away”] is een Nederlandse vertaling van het Griekse woord *apostasia*. Wat nu als het woord “afval” niet de meest correcte Nederlandse vertaling zou zijn van dat woord? De Griekse vertaling van het woord *apostasia* hier is een verwijzing naar een fysiek **vertrek** of **verwijdering**, niet een afvallen of rebellie. Laten we het woord *apostasia* eens bekijken in de hele context van de verzen 3-8 die nu samen zinvol zijn:

“³ Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst [*proton*] de **afval** [*apostasia*] gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, ⁴ de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voor doet. ⁵ Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen zei, toen ik nog bij u was? ⁶ En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. ⁷ Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. ⁸ En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst” (2 Thessalonicenzen 2:3-8).

Verzen 3-5 hierboven geven een beschrijving van de volgorde van de gebeurtenissen:

¹ Post-tribulationisme: Het geloof dat de opname zal plaatsvinden ná de 7-jarige verdrukking. Dit verschilt van Pre-Tribulationisme en Mid-Tribulationisme.

1. De verwijdering van de Kerk [als de Tempel van de Heilige Geest, 1 Korinthiërs 3:16].
2. De openbaring van de antichrist.
3. De antichrist presenteert zich als God.

En dan weer in de verzen 6-8:

1. De Kerk houdt de antichrist tegen.
2. Hij (de antichrist) moet op het juiste moment geopenbaard worden.
3. Degene die hem tegenhoudt [de Heilige Geest die in de Kerk is, 1 Joh. 4:4] wordt weggenomen.
4. De wetteloze (de antichrist) wordt geopenbaard.
5. De Heer komt terug om de antichrist te vernietigen (wederkomst).

Bij gebruik van het woord “vertrek” of “verwijdering” in vers 3 hierboven vallen de daarop volgende verzen samen en herhalen ze dezelfde gebeurtenissen: we hebben dan **drie** soortgelijke verklaringen over de verwijdering eerst van de Kerk, en daarna de openbaring van de antichrist.

Wat belangrijk is om te weten is wie Paulus’ toehoorders waren en wat ze begrepen onder de term apostasia. Handelingen 17 zegt dat Paulus en Silas in Thessalonica kwamen waar een synagoge was van de Joden. We weten dat Paulus met hen redeneerde vanuit de Schrift, en sommigen van hen geloofden en sloten zich aan bij Paulus en Silas, en van de vrome Grieken was er een grote menigte. Deze Thessalonicenzen, zowel de Joden als de Grieken die naar de synagoge gingen, waren goed blootgesteld aan het Oude Testament, waar ze mee vertrouwd waren, en zij zouden apostasia hebben beschouwd als joods religieus verlaten of **totale verwijdering uit het geloof** (niet gewoon een “falling away” [KJV] of “afvallen”). De uitdrukking of betekenis van het woord was meer dan een “falling away” of “afvallen”; het was eerder een **verwijdering** of volledig **vertrek**. Volgens Dr. Thomas Ice, is die betekenis correct gegeven in de eerste zeven Engelse vertalingen van de Bijbel waar apostasia wordt vertaald als “vertrek” of “vertrekken”. Deze zijn als volgt: Wycliffe Bijbel (1384); Tyndale Bijbel (1526); Coverdale Bijbel (1535); Cranmerbijbel (1539); Rijbroek Bijbel (1576); Beza Bijbel (1583); De Bijbel van Genève (1608).

Dr. Ice merkt op dat apostasia slechts twee keer voorkomt in het Nieuwe Testament. Naast 2 Thessalonicenzen 2:3 komt het voor in Handelingen 21:21, waar sprekend over Paulus, wordt gezegd: “Men heeft hun over u verteld dat u alle Joden die onder de heidenen wonen, leert afvallig [*apostasia*] te worden van Mozes”. De kernbetekenis van apostasia in dat vers is “overlopen” of “vertrek”. Het Lidell en Scott Griekse Lexicon definieert apostasia eerst als een overlopen of opstand, dan ten tweede als vertrek of verdwijning. Bij het overwegen van de context van de omringende passages van 2 Thess. 2:3-8, kunnen we zien dat het woord apostasia echt vertrek of verdwijning betekent. Meer bewijs wordt gegeven door Hiëronymus’ Latijnse Vulgaat uit de tijd van 400 A.D. die apostasia weergeeft als “discessio”, wat betekent vertrek.

Dr. Allan A. MacRae, Ph.D., een bekende Griekse geleerde en vertaler, en president van theologiescholen, spreekt van de opvallende parallel tussen vers 3 van 2 Thessalonicenzen 2, en verzen 7-8. Vers 3 noemt het vertrek van de Kerk als eerste komend, en dan vertelt het over de onthulling van de mens van de wetteloosheid. In de verzen 7 en 8 vinden we dezelfde volgorde. Vers 7 vertelt over de verwijdering van de Kerk; vers 8 zegt: “En dan zal de wetteloze geopenbaard worden”. Zo blijkt uit nauwkeurig onderzoek van de passage een innerlijke eenheid en samenhang, als we het woord apostasia in zijn algemene betekenis van “vertrek” nemen, terwijl een oppervlakkig onderzoek gemakkelijk zou kunnen leiden tot een verkeerde interpretatie van “afvallen” vanwege de nabijheid van de vermelding van de “mens van de zonde”.

Dr. Kenneth S. Wuest, LL. D., (Doctor of Laws), een bekende geleerde Grieks, vertaler van het Nieuwe Testament, Griekse woordstudie-auteur en professor, voegt verdere contextuele ondersteuning toe voor het nemen van apostasia als fysiek vertrek. Hij merkt op dat apostasia waarvan Paulus spreekt (vers 3), voorafgaat aan de openbaring van de antichrist in zijn ware identiteit, en dat wat hem tegenhoudt (vers 6) ook voorafgaat aan zijn openbaring. De apostasia kan dus niet ofwel een algemene afvalligheid in het christendom zijn, noch kan het de bijzondere afvalligheid zijn die het gevolg is van de antichrist zijn activiteiten om zichzelf het enige object van aanbidding te maken. Bovendien, dat wat zijn openbaring tegenhoudt (vers 3) is vitaal verbonden met vers 7, Hij die dezelfde gebeurtenis tegenhoudt. Dr. Wuest wordt gedreven tot de onontkoombare conclusie dat de

apostasia in vers 3 verwijst naar de verwijdering van de Kerk die voorafgaat aan de Dag des Heren, en die de openbaring tegenhoudt van de Mens van de zonde die het wereldaspect van die periode inluit.

Ons woord “vertrek” past zeker bij de conext (of samenhang) van 2 Tessalonicenzen 2:3-8. De meeste post-tribulationistische theologen weigeren om de hele context aan te pakken zoals die gegeven is, om er dan op aan te dringen dat het lexicale bewijs geen fysiek vertrek suggereert. Maar dat is precies wat het lexicale bewijs suggereert. Het ontslaan van de voor de hand liggende samenhang in die passages zou simpele onwetendheid zijn of een koppige weigering om het schriftuurlijke bewijs in overweging te nemen.

Zie verder ook:

- Rubriek “Apostasia – Afval of Opname”: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm#apostasia>
- Rubriek “Opname van de Gemeente”: <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm